

2. Fasada gmachu głównego

Stańmy na wybrukowanym dziedzińcu od strony fasady. Do wnętrza teatru prowadzą trzyskrzydłowe drzwi z ciemnego drewna. Znajdują się one w środkowej części fasady, niemal na poziomie ulicy. Prowadzą do nich jedynie dwa niskie kamienne stopnie. Drzwi te osłania kuty, secesyjny baldachim z motywami roślinnymi. Powyżej, pierwsze piętro fasady zdobi rząd trzech wysokich, arkadowych okien, pomiędzy którymi ustawione zostały dekoracyjne kolumny. Nad nimi, na kamieniu dekorującym gzyms widnieje napis: "Kraków narodowej sztuce". Poziomy szczyt fasady wieńczy posąg młodej kobiety w szlacheckim stroju oraz mężczyzny w kontuszu. To Zosia i Tadeusz, bohaterowie „Pana Tadeusza”.

Fronton po prawej i lewej stronie zamykają dwa nieznacznie wysunięte ryzality, zwieńczone niewielkimi kopułami pokrytymi patyną.

Na ich szczycie, tuż pod kopułami, znajdują się alegoryczne rzeźby. Na lewym ryzalicy przedstawiają one muzy: Poezję, Dramat oraz Komedję, a na prawym Muzykę, Operę i Operetkę. Poniżej gzymsu na lewym ryzalicy widnieje popiersie uśmiechniętego młodzieńca. Jest to alegoryczne przedstawienie wesołości. Na tej samej wysokości na prawym ryzalicy znajduje się popiersie starszego mężczyzny o poważnym wyrazie twarzy, będące przedstawieniem smutku. Poniżej, na wysokości drzwi wejściowych, współcześnie umieszczone mosiężne litery układają się w napis: Teatr im. Juliusza Słowackiego.

Audiodeskrypcja: Anita Fidyka, Fundacja Siódmy Zmysł. Konsultacja merytoryczna: Diana Poskuta. Czytała Lidia Bogaczówna - aktorka Teatru Słowackiego.